

וחם, ביטניק, אוהב־חיים ואיש־הטבע

גורילה

איתן מימין — מאחור, לפני שהתחיל לגדל זקן, כשומר־ראשו של משה דיין, שכיהן אז כשר־הביטחון ולידו רעייתו־לשעבר, רות. דיין נשאר עד הסוף בקישורי־ידידות עם איתן, ואף בא לבקר בעת ששכב בבית־החולים, נתן לאיתן עשרות כדים עתיקים במתנה. מימין: שניים שהפכו אגדה עוד בחייהם: איתן ירושלמי עם חברו הטוב ביותר, איתן פלדמן ממושב ניר־משה. דרכם של שני האיתנים הצטלבה כל חייהם, אם בצבא או בעבודה משותפת ברשות שמורות־הטבע.

בהלווייתו של איתן השתתפו אלפי אנשי: נציגי הבדואים בדרום, שייכים של כפרים ערביים, שחקני־אטרון, חבריו ל־צנחנים, מפקד־לשעבר אריק שרון שהיה גם חברו, יצחק גיבלי, ציידים שחטפו ממנו מכות, אנשים מכל חוגי החברה. כא־שר ספד לו אברהם יפה, בבית־העלמין בגדרה, אמר: „איתן שייך לדור המצומצם שעוד קיים במדינה. זה היה בחור שורשי שאהב את המדינה האבה־לשמה. הכסף לא קבע אצלו — רק העניין בחיים.“ ואכן, אלה שהכירוהו ידעו שהוא תמיד (המשך בעמוד 36)

איתן היה תענוג לצאת. אף פעם לא היה משעמם. אהבה נוספת של איתן היתה הצילום. הוא היה צלם מעולה, וחלומו של אברהם יפה היה לעשותו הצלם של שמורות־הטבע. הוא היה גם צלף מעולה, ואהבה נוספת, נסתרת שלו, היתה קריאת ספרים. הוא קצר הצלחה בלתי־מבוטלת אצל הנשים, בזכות הופעתו המרשימה וחוש־ההומור הי בריא שלו, אך תמיד חזר אל רעייתו שלור־מית, ואל שלושת ילדיו, שאליהם היה קשור מאד — צחי (16), מיכל (12), ואופיר (4).

קטן מדדי

שכול היתה אומרת שהיא נהנית לבשל, כדי ראות איך איתן אוכל. בשנת 1964, כאשר הוקמה רשות שמורות־טבע, בראשותו של אברהם יפה, הצטרף גם יתן לחברה, ומאז נשאר בה. במקום זה מצא ורקן לכל מה שאהב: נוף, חיות, צמחים, נשים, ובעיקר חוויות. כל הציידים בארץ הכיר

לפני הסוף

איתן, בפיגמה ובשיער שהכי סיף טרס־עת, משקיף החוצה מחלון ביתו במבט נוגה, שלא נראה על פניו קודם.

הכירוהו, ובייחוד אלו שעברו על החוק. כי לאיתן היה איכפת, וכשהיה תופס צייד במקום האסור לצייד, היה מפליא בו את מכותיו. לא פעם קיבל איומים מצייידים, שהם יחסלו אותו בתגובה על מכות־רצח שחטפו ממנו.

כאשר חסריטו, לפני כשנתיים, סרט על יעלים, שהה איתן חודשים ארוכים במיד־בריהודה, לצורך תצפיות. הוא גייס לעזרתו בדואים מהשבטים בסביבה, וחי אי תם במשך כל תקופה זו, כשהוא מזמין מדייטעם חברים לחאפלות שהיה עורך להם. חבריו ברשות שמורות הטבע היו רבים על הזכות לצאת איתו למארבים שם היו יושבים לילות ארוכים — ועם

חובב־טבע

בהכנה לקראת סיור־לילה. במיסגרת תפקידו כמפקח ראשי ברשות שמורות־הטבע היה איתן רובץ לילות שלמים במארבים, שאותם היה מכה והם פחדו מפניו ונזהרו שלא להיתקל בו. כדי לתפוס עברייני־צייד

מיכל (12), אופיר (4), וצחי (16), שהוא תלמיד ה ייא בבית־הספר התיכון בגדרה, וצייד נלהב בפעולות־צייד ונחשב כיושב־רציני של איתן.